

A-PBT-A-65/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **L-né B.K.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. november 11. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül, az xxx kárszámú ügyben (a továbbiakban: *Kárügy*) folytassa le a kárrendezési eljárást azzal, hogy a melléképület tekintetében a vihar biztosítási esemény bekövetkezett és a melléképület 40%-os (negyven százalékos) alulbiztosítottsága állapítható meg.

A Kárügyben szintén bejelentett kazánházra és lépcsőházra vonatkozó kárigényt a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem tartotta megalapozottnak.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. július 30. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, viharkárból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között, 2002. szeptember 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx

vagyonbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre a Kérelmező xxx szám alatt található lakóingatlanára (a továbbiakban: *Ingtalan*) mint kockázatviselési helyre vonatkozóan, xxx mellett.

A Kérelmező kárbejelentéssel fordult a Pénzügyi Szolgáltató felé, mely szerint 2013. június 22. napján a vihar miatt a melléképületen megrogyott a fagerendás palatető, a téglaszlopok elmozdultak, a kazánházba a nagy eső miatt befolyt a víz, elázott a beton padozat és két festett oldalfal, kb. 5-6 m²-en. A Pénzügyi Szolgáltató megbízásából eljáró kárszakértő a kárhelyszínt 2013. június 27. napján megszemlélte, a kárképet rögzítette és a szemle megállapításairól kárfelvételi jegyzőkönyvet vett fel. A kárszakértő a jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a Kérelmező által előadott károk jelentős része nem azonosítható. Rögzítette továbbá, hogy a kazánház mint nem lakáscélú helyiség nincs fedezetbe vonva, a melléképület pedig statikailag nagyon rossz állapotban van, az abban bekövetkezett károk a természetes eloregedés és talajlazulás következményei, amely körülmények felvetik, hogy a tulajdonos nem tett eleget karbantartási kötelezettségének. A kárszakértő rögzítette továbbá, hogy az ingatlan hozzávetőlegesen 60%-ban alulbiztosított, így a lépcsőházban azonosított beázásra 9.091 Ft biztosítási szolgáltatást tartott megállapíthatónak.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező kárigényét majd panaszát elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a kárfelvételi jegyzőkönyvben rögzített kárkép és megállapítások alapján további térítésre nem lát lehetőséget.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében előadta, hogy a melléképületet el kellett bontani. Vitatta a Pénzügyi Szolgáltató melléképület biztosítottságára vonatkozó megállapítását.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és részbeni elutasítása során jogszerűen járt el.

Válasziratában előadta, hogy a kárszemlén megállapításra került, hogy az épület 60%-os mértékben alul van biztosítva, így a kár 40%-on térül. Mivel az ajánlaton 120 m² alapterület lakóépület és 20 m² melléképület szerepel, addig a 220 m² alapterületű lakóépület, további 60 m² nem lakás célú helyiség és 50 m² melléképület volt található a helyszínen.

Kiemelte továbbá, hogy a kárszakértő rögzítette, hogy a sok eső miatt fellazult talajból a téglapillérek kimozdultak, dőlnek el; a tetőszerkezet is erősen avult állapotban van, végül, hogy az épület elbontásra szorul. A melléképület talajának felázása, illetve meglazulásával kapcsolatban előadta továbbá, a felhőszakadás biztosítási esemény tekintetében a biztosító nem téríti meg az elöntés nélküli átnedvesedés vagy felázás miatt keletkező károkat, illetve a felhőszakadás miatti belvíz, talajvíz által okozott károkat.

A Kérelmező hivatkozásával kapcsolatban megjegyezte továbbá, hogy a melléképületre alapvetően kiterjedt a biztosítás fedezete, csupán az előadottak miatt nem lát lehetőséget a károk térítésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. szeptember 17. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg. A meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy a lakóingatlan 12x10 m-es alapú és kétszintes. A lakóingatlan lakáscélú szintje 120 m², az alsó nem lakáscélú helyiségeket tartalmazó szint pedig összesen 100 m². Az alsó szint tartalmazza a 16 m²-es kazánház részt, 30 m²-es garázst, 16 m²-es műhelyt, és egy 20 m²-es konyhát, és van még egy előszoba. Az alsó szinten egy 20 m² rész nincs beépítve, az földdel van

feltöltve. Az épület tetőtere nincs beépítve. A melléképület 5x10 m alapterületű. Ebből körülbelül 20 m² betonaljzatú, 30 m² pedig faépület, betonaljzat nélkül. Kiemelte, hogy igényük csak a betonaljzattal rendelkező, 20 m² alapterületű melléképület részben keletkező károkra terjed ki. A biztosítás megkötésekor is csak ezt a melléképületrészt kívánták biztosítani. Előadta, hogy a szerződéskötés a kérdéses ingatlanban történt. A melléképület állaga a szerződéskötés óta nem változott, akkor is ugyanígy nézett ki, és nem mondta a Pénzügyi Szolgáltató üzletkötője, hogy a melléképület nem biztosítható. A korábbi árvíz okozta károsodásokat már kijavították, tekintettel arra is, hogy az után a kár után teljesített biztosítási szolgáltatást a biztosító. Ekkor a melléképület beton alapja tört meg, azt a javítás során bevasalták és újrabetonozták. Elmondta, hogy a vihar megdöntötte a melléképület tartóoszlopait, és a település más ingatlanjaiban is súlyos károkat okozott. A károkat nem okozhatta talajvíz, mert az Ingatlan dombon található, és a beton alap továbbra is megvan, akár most is megszemlélhető. A károkat a viharos szél és a befolyó esővíz okozta, és oly mértékben károsította a melléképületet, hogy azt el kellett bontani. Az általuk becsatolt fényképfelvételeken látható, hogy a tartóoszlopokat a tövénél döntötte ki a szél, az alatt lévő beton alap nem vizes, nem süllyedt meg. Egyezségi ajánlatként előterjesztette, hogy el tudják fogadni a melléképület biztosítási összegének felét, 900.000 Ft-ot.

Az eljáró tanács a 2013. szeptember 17. napján megtartott meghallgatást, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a Kérelmező előadásával kapcsolatban 15 napon belül nyilatkozzon. Ennek keretében – tekintettel a Kérelmező alapterülettel kapcsolatos nyilatkozataira is – nyilatkozzon az alulbiztosítottság megállapításával kapcsolatos álláspontjáról, és a vihar biztosítási esemény által okozott károkozással kapcsolatban. Nyilatkozzon továbbá, mire alapítja azon álláspontját, hogy a melléképület téglaoszlopai a talajvízzel összefüggésbe hozható felázás következtében dőltek meg. Nyilatkozzon a kérdéses melléképületrész újraépítési értékéről. A tanács felhívta továbbá a Kérelmezőt, hogy a károsodott melléképület helyreállításával kapcsolatos, részletező árajánlatot nyújtsa be a Pénzügyi Békéltető Testület felé, továbbá fényképfelvételekkel igazolja, hogy a melléképület egy része beton alapra épült.

A Pénzügyi Szolgáltató 2013. október 22. napján előterjesztett beadványában az alulbiztosítottsággal kapcsolatban kifejtett álláspontját módosította. Ennek körében kifejtette, hogy amennyiben elfogadja, hogy a lakás alsó szintjén egy hozzávetőleg 100 m² alapterületű nem lakás célú helyiség található, a lakáscélú helyiségek 120 m² alapterületűek és egy 50 m² alapterületű melléképület is található a telken, úgy a biztosítási ajánlaton megjelölt alapterületekhez képest jelentős alulbiztosítottságot eredményez. Ennek alapján a melléképület biztosítottsága tehát 20/170, azaz hozzávetőleg 11 %-os mértékű, és amennyiben valamennyi ingatlan alapterületét vesszük figyelembe, úgy 140/390 arányú, azaz 35%-os. Előadta, hogy kétségtelenül megállapítható, hogy a biztosítási ajánlat nem felel meg a valóságnak, azonban a Pénzügyi Szolgáltató az alulbiztosítottság vizsgálatától eltekinteni nem tud.

Kiemelte, hogy – álláspontja szerint – a Kérelmező nem adott elő olyan bizonyítékot, amelyből a karbantartási kötelezettség elmulasztásával ellentétes körülmény megállapítható lett volna és önmagában az, hogy az ingatlan domboldalon áll, nem jelenti azt, hogy kizárt lenne a melléképület oszlopainak a talaj átnedvesedése miatti kidőlése. Mindezekre figyelemmel – álláspontja szerint – nem állapítható meg biztosítási esemény bekövetkezése, másrészt annak megállapíthatósága esetén, a karbantartási kötelezettség elmulasztása miatt mentesülés állna fenn.

A Kérelmező 2013. november 7. napján érkezett beadványával árajánlatokat csatolt a károk helyreállítására. Beadványában előadta, hogy a folytatólagos meghallgatáson megjelenni nem tud.

Az ügyben 2013. november 11. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője előadta, hogy a vihar biztosítási esemény kapcsán károsodott melléképület esetén 20/50 arányú alulbiztosítottságot tart fenn. Fenntartotta továbbá, hogy az oszlop megdőlését nem pusztán a vihar okozhatta, hiszen például az épület lécezése nem is szakadt le, bár vihar

következtében ez lett volna életszerű. Az oszlop megdőlése inkább a Pénzügyi Szolgáltató szakértőjének megállapítására utal, mely szerint megdőlhetett az építmény, beleértve az alapot is. A fényképek alapján egyértelműen nem azonosítható be, hogy csak az oszlop dőlt meg, nem látszik, mely épületrészek vízszintesek. Így továbbra is fenntartotta a jogalapi vitását is. Előadta továbbá, hogy valószínűsíthető a kivitelezési hiba is, melynek következtében a téglá tartóoszlop dőlt meg. A becsatolt árajánlattal kapcsolatban előadta, hogy az az építmény teljes elbontására és újrakepítésére vonatkozik, melyre nem terjed ki szolgáltatási kötelezettsége; helytálló jogalap esetén is csak részleges térítésre lennének kötelesek. Alapozás nélkül, a pillérfalazat építésből egy oszlop kivitelezése lenne indokolt, melynek értéke az árajánlat 5. pontja alapján 63.024 Ft. A fényképfelvételekből megállapítható, hogy az építmény oldal-lécezése, tetőfedése egyebekben alig-alig sérült. Így a tetőszerkezetnek maximálisan 20%-a szorulhat cserére. Ez a nettó kalkuláció alapján 64.449 Ft. A két tétel együttesen 120.000 – 130.000 Ft körüli értéket képvisel. Ezen túlmenően a már tárgyalt alulbiztosítottságot is figyelembe kell venni.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

1. Az eljárás során tényként volt megállapítható, hogy a felek között, 2002. szeptember 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx vagyonbiztosítási szerződés jött létre a Kérelmező xxx szám alatti található lakóingatlanára mint kockázatviselési helyre vonatkozóan, xxx mellett.

A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét az ajánlati nyomtatványon szereplő aláírásával elismerte, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a *Ptk.* 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx Otthonbiztosítás általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

2. A Kérelmező a Kárügyben három egymástól elkülöníthető károsodást jelentett be a Pénzügyi Szolgáltató felé. A bejelentés szerint a káridőpontban a vihar folytán beázott a kétszintes családi házban a lépcsőház fehérre festett mennyezete, a földszinten a kazánházba befolyt a víz, elázott a betonpadlózat és a két festett oldalfal 5-6 m²-en, valamint a melléképületen megrogyott a fagerendás palatető és a téglaoszlopok elmozdultak.

A Pénzügyi Szolgáltató a lépcsőház beázását biztosítási eseményként elismerte, arra 9.091 Ft biztosítási szolgáltatást teljesített.

A kazánházzal kapcsolatban előadta, hogy az – álláspontja szerint – nem minősül biztosított épületrésznek. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megvizsgálta, hogy az ajánlati dokumentáció szerint a nevezett nem lakás célú helyiségre kiterjed-e a biztosítás fedezete. A 2008. március 1. napján kelt ajánlati nyomtatványon a vagyoncsoportok megjelölésénél az xxx pontban a „Nem lakás célú helyiség” vagyoncsoportnál sem az alapterület, sem a biztosítási összeg rovat nem került kitöltésre. Ennek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a nevezett helyiségre a biztosítás fedezete nem terjed ki, így az abban bekövetkezett károk tekintetében a Pénzügyi Szolgáltatót szolgáltatási kötelezettség nem terheli.

3. A melléképülettel kapcsolatban a Pénzügyi Szolgáltató elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az abban keletkezett károk nem minősülnek biztosítási eseménynek, mivel azokat nem a viharos szél, hanem a melléképület alatti talaj felázása okozta.

A *Ptk.* 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a *Feltételek* tartalmazzák.

Az eljáró tanácsnak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelmező vonatkozásában megvalósult-e valamely, a Feltételekben rögzített biztosítási esemény. Ennek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megvizsgálta, hogy a felek által az eljárás során rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján megállapítható-e, hogy a melléképületben bekövetkezett károkat a viharkár, avagy a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott felázás okozta.

A Feltételek xxx fejezetében (xxx oldal) foglaltak szerint viharkár az kár, amelyet a legalább 15 m/s sebességű szél nyomó- és/vagy szívóhatása a biztosított vagyontárgyakban okoz, ideértve a vihar által megbontott tetőn történő egyidejű beázás miatti károkat.

A kárszakértő Kárügyről készült feljegyzése szerint a 2013. június 22. napján bekövetkezett káresemény napján a térségben a szélerősség 17 m/s erősségű volt, amely mérték meghaladja a Feltételek viharkár tekintetében rögzített minimális mértéket. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa tényként állapította meg, hogy viharkár szélerősségre vonatkozó előfeltétele a káridőpontban megvalósult.

A kárszemle során a kárszakértő által készített, valamint a Kérelmező yyy szám alatt nyilvántartásba vett beadványával csatolt fényképfelvételeken szereplő kárkép alapján megállapítható, hogy a melléképület sérülései (így különösen a tartóoszlopon található ék alakú törés, valamint a tetőszerkezet oldalirányú elmozdulása) egy oldalirányú erőhatás következtében alakultak ki. A benyújtott bizonyítékok ezzel szemben nem utalnak a melléképület alapzatának sérülésére, az alapzat megsüllyedésére.

Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa bizonyítottan fogadta el, hogy a melléképület sérülését a nagy erejű, oldalirányú szél okozta. Mivel a káridőponti szélerősség meghaladta a Feltételekben meghatározott mértéket, a melléképületben bekövetkezett kár viharkár biztosítási eseménynek minősül.

4. A Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során, a mentesülés körében hivatkozott továbbá arra, hogy a melléképület kivitelezési hiányossága vezetett a kár bekövetkeztéhez.

A bizonyításra irányadó általános szabályok szerint a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a Pénzügyi Békéltető Testület valóban fogadja el. A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása elmulasztásának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A bírói gyakorlat szerint a biztosítási esemény bekövetkeztének tényét, a biztosítási esemény és a keletkezett kár közötti okozati összefüggést, valamint a kár összecszerúségét a biztosítottnak kell bizonyítania, míg a mentesülésre okot adó körülmények fennállását a biztosító köteles bizonyítani (BDT 2000.320).

Mivel a Pénzügyi Szolgáltató a hivatkozása alátámasztására bizonyítékot nem terjesztett elő, a kivitelezési hiányosság pontos mibenlétét nem határozta meg, így a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a mentesülési ok fennállását nem találta bizonyítottanak.

5. A Pénzügyi Szolgáltató a 2013. október 17. napján kelt beadványával módosított nyilatkozatában kifejtette, hogy a lakóingatlan alsó szintjén egy 100 m² alapterületű nem lakás célú helyiségekből álló terület található, amely a biztosítási ajánlaton nem került feltüntetésre, míg a ténylegesen 50 m² alapterületű melléképület 20 m² alapterülettel szerepel az ajánlaton. Erre figyelemmel – álláspontja szerint – a melléképület hozzávetőleg 11%-os arányú alulbiztosítottsága állapítható meg.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa rá kíván mutatni, hogy a biztosítási fedezet és az alulbiztosítottság fennállását és mértékét vagyonszopontonként, külön-külön kell megállapítani.

A fentiekben már tárgyaltak szerint, a 2008. március 1. napján kelt ajánlati nyomtatványon a vagyonszoportok megjelölésénél az xxx pontban a „Nem lakás célú helyiség” vagyonszoportnál sem az alapterület, sem a biztosítási összeg rovat nem került kitöltésre. Ennek alapján a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott 100 m² alapterületű helyiségcsoportra a biztosítás fedezete nem terjed ki, így azokat az alulbiztosítottság szempontjából nyilvánvalóan nem lehet figyelembe venni.

A Kérelmező az eljárás során az alulbiztosítottságot vitatta arra hivatkozással, hogy csak a beton aljzattal rendelkező melléképület-részt kívánta biztosítani, így a biztosítás a másik melléképület-részre nem terjed ki, melynek folytán alulbiztosítottság nem áll fenn.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem találta bizonyítottnak a Kérelmező ezen hivatkozását. A kárfotók alapján megállapítható, hogy a Kérelmező által hivatkozott két melléképület-rész egymással egy fizikai egységet alkot. Az ajánlati nyomtatványon kizárólag egy darab melléképület került feltüntetésre 20 m² alapterülettel, így a nevezett melléképület-rész külön feltüntetése (körülírása) hiányában az alulbiztosítottság csak a teljes vagyonszoportra vonatkozóan vizsgálható és értelmezhető.

Az ajánlati nyomtatványon yyy pont alatt 1 darab melléképület került feltüntetésre összesen 20 m² alapterülettel és 1.800.000 Ft biztosítási összeggel. A kárszemle során egyértelműen megállapítást nyert, hogy a nevezett melléképület ténylegesen 50 m² alapterületű, amelyet a Kérelmező maga sem vitatott. A Kérelmező nem hivatkozott arra, hogy az ajánlat felvételekor alkalmazott, a melléképület alapterületére alapított értékmegállapítás ne tükröznél valósan a melléképület értékét, így az eljáró tanács tényként fogadta el, hogy amennyiben a biztosított terület alapján alulbiztosítottság állapítható meg, úgy az azonos mértékben megállapítható a melléképület értékére vonatkozóan is. Erre figyelemmel az adott vagyonszoport (jelen esetben a károsodott melléképület) tényleges és ajánlati nyomtatványon szereplő alapterülete (és ennek folytán értéke) figyelembevételével a melléképület 40%-os (20/50) mértékű alulbiztosítottsága állapítható meg, így a Ptk. 553. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a Pénzügyi Szolgáltató a melléképületben bekövetkezett kárt ebben a mértékben köteles megtéríteni.

Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pszvtv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a Pszvtv. 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. november 25.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja